



**GENERALNY INSPEKTOR  
OCHRONY DANYCH  
OSOBOWYCH**

*dr Edyta Bielak-Jomaa*

Warszawa, dnia 31.05. 2016 r.

DOLiS-033-188/13/MS/48351/16

Pan

Grzegorz Bierecki

Przewodniczący Komisji Budżetu i Finansów  
Publicznych

Senat Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Wiejska 6

00-902 Warszawa

*Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych*

w odpowiedzi na pismo senackiej Komisji Budżetu i Finansów Publicznych z dnia 23 maja 2016 r. (BPS/KBFP/034/30/16) informujące o posiedzeniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych w dniu 1 czerwca 2016 r., w czasie trwania którego zostanie rozpatrzona ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (druk senacki nr 180), organ do spraw ochrony danych osobowych przedstawia, co następuje.

Zaprezentowane dotychczas – zarówno kilku w pisemnych stanowiskach, jak i podczas posiedzeń podkomisji sejmowej (a wcześniej również na konferencji uzgodnieniowej w Ministerstwie Finansów) – zastrzeżenia Generalnego Inspektora uwagi w przedmiocie zgodności niektórych z projektowanych przepisów z zasadami ochrony danych osobowych, pozostają nadal aktualne, również w odniesieniu do treści ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji skierowanej do prac Senatu.

Na wstępie zauważyć należy, iż przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135, z późn. zm.) stanowią implementację dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281 z 23.11.1995, str. 31, z późn. zm.), a zatem każdorazowo tworzenie regulacji odnoszących się do

kwestii związanych z przetwarzaniem danych osobowych powinno odbywać się z uwzględnieniem obowiązujących przepisów europejskich i poszanowaniem dla wynikających z nich obowiązków.

Również – jak już wskazywał Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych – wdrażane do ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji przepisy dyrektyw<sup>1)</sup> odnoszą się do kwestii ochrony danych osobowych. Ich przepisy wskazują bowiem, iż przetwarzanie tychże danych (art. 98 oraz 112 dyrektywy 2014/59/UE oraz motyw 44 dyrektywy 2014/49/WE) winno odbywać się z poszanowaniem postanowień dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tychże danych (Dz. Urz. WE z 23 listopada 1995, L 281/31), natomiast przekazywanie ich organom państw trzecich podlega obowiązującym przepisom unijnym i krajowym w zakresie ochrony danych.

Prawidłowa implementacja przepisów wskazanych dyrektyw oznacza również zastosowanie się do powyższych dyspozycji. Tymczasem, w obecnym kształcie niektóre z przepisów ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji stoją w sprzeczności z zasadami wynikającymi z dyrektywy 95/46/WE, a tym samym nie stwarzają wystarczającej gwarancji ochrony danych osobowych jednostek. Konieczne jest zatem wdrożenie przepisów w taki sposób, aby realizacja wynikających z nich zadań była możliwa z jednoczesnym poszanowaniem prywatności osób, których dane osobowe będą przetwarzane.

Należy ponadto pamiętać, iż w dniu 14 kwietnia 2016 r. Parlament Europejski przyjął pakiet legislacyjny dotyczący nowych unijnych ram prawnych ochrony danych osobowych, w skład którego wchodzi rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i swobodnym przepływem takich danych (ogólne rozporządzenie o ochronie danych). Po dwuletnim okresie *vacatio legis* przepisy rozporządzenia (które jest aktem prawnym stosowanym bezpośrednio) będą obowiązywać we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Zobliguje to ustawodawcę polskiego do przeprowadzenia przeglądu całego krajowego ustawodawstwa pod kątem jego zgodności z przepisami – powołanego wyżej – rozporządzenia UE. Z uwagi na powyższe już teraz konieczne

---

<sup>1)</sup> dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/WE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190) oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149).

jest tworzenie rozwiązań legislacyjnych dotyczących przetwarzania danych osobowych w taki sposób, aby były one zgodne z nowymi regulacjami unijnymi w tym zakresie.

Dlatego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ponownie podkreśla konieczność zmiany art. 24 ust. 6 projektu w taki sposób, aby w sposób wyraźny określał on „zbiory prowadzone przez podmioty lub osoby trzecie” oraz katalog danych osobowych, do których dostęp miałby uzyskać Bankowy Fundusz Gwarancyjny w celu weryfikacji roszezeń. Generalny Inspektor nie może przyjąć argumentacji Ministerstwa Finansów zgodnie z którą „jasno wskazany cel weryfikacji dokumentów przedłożonych przez samego deponenta ogranicza zakres weryfikowanych danych”. Nie jest również do zaakceptowania wyjaśnienie, zgodnie z którym „konieczne jest zapewnienie BFG dostępu do wszelkich innych zbiorów”, których identyfikacja nie jest możliwa na etapie tworzenia projektu. Nie można przy tym zrównywać działań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z uprawnieniami Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego czy Agencji Wywiadu (które mają dostęp do określonych rejestrów, baz danych na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa), ani usprawiedliwiać nieograniczonego dostępu do zbiorów danych „socjalnym i pomocowym” charakterem implementowanej normy.

W zakresie transgranicznego przekazywania danych osobowych (art. 59-63 projektu), Generalny Inspektor przypomina, iż w sytuacji, gdy obie strony takiego transferu związane są europejskimi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych, równie istotne jest, aby przekazywanie danych odbywało się w zgodzie z zasadami wynikającymi z dyrektywy 95/46/WE, a tym samym, aby to przepis aktu rangi ustawowej wprost wskazywał katalog przekazywanych danych (ogólne określenie „lista wypłat” nie wyjaśnia bowiem jakie dane osobowe zostaną faktycznie przekazane) oraz sposób postępowania z nimi.

Aktualna pozostaje również uwaga organu odnosząca się do art. 32 ust. 3 oraz art. 42 ust. 3 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, gdyż przewidziana w tych przepisach kontrola musi mieć również odzwierciedlenie w przepisach wiążących ministra właściwego do spraw wewnętrznych i regulujących funkcjonowanie rejestru PESEL (a zatem konieczne jest wprowadzenie stosownych zmian w przepisach ustawy o ewidencji ludności).

Reasumując, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych **podtrzymuje prezentowane dotychczas stanowisko dotyczące ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji** i wyraża nadzieję, iż niniejsze stanowisko zostanie wzięte pod uwagę przez Senat, a kwestionowane przepisy zostaną przeformułowane zgodnie z przedstawioną przez organ argumentacją.

z pol...  
Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych  
z up. Z-ca Generalnego Inspektora  
Andrzej Lcwiński

